

Tornbergs Krönika

Jag vill inte byta plats med domarna

Jag måste erkänna, som spelare var jag en av de sämsta spelarna på att hantera domare. När det gick sämre för mig och laget, kastade jag skit på domarna som ofta blev måltavlor för min frustration. Men min syn har förändrats fullständigt. Inte minst efter den HockeyAllsvenska domarträff i Västerås jag var inbjuden till den gångna helgen. Jag fick mycket större förståelse för hur tufft det är att döma. Om det finns möjlighet så uppmanar jag alla tränare och sportchefer att medverka på de här mötena, för att skaffa sig en bild av hur rättskiparna jobbar. Men även få en bild av människan och individen bakom besluten. För man ska komma ihåg att domaren, en fredagkväll, kommer ifrån en 40 timmars arbetsvecka och kanske ett liv som familjefar. Jag säger inte att det är en ursäkt. Men man måste ha förståelse för omständigheterna. Jag är säker på att det inte finns en tränare eller spelare som skulle vilja byta plats med domaren en fredagkväll med fullsatta läktare och behöva, tillsammans med sitt team, ta blixtnabba beslut i varje situation. Det är jävligt tufft i ett hårt klimat.

Personligen hade jag som spelare svårt för Christer Lärking. Varför? För att han uppfattades som petig när han i själva verket var konsekvent. Lärking är opåverkbar, det är därför han dömde JVM-finalen. Andra bra egenskaper hos en domare är kontakten med spelare och ledare. Då menar jag inga möten efter varje avblåsning, utan förmågan att kunna ha en dialog ute på isen med hjälp av korta kommentarer.

Fel kommer att begås av spelare, ledare och domare. Men det gäller att ha respekt för varandra. Vi behöver lära oss vara mer nyanserade att uttala oss om situationer, inte minst som expertkommentatorer, då du serveras tioalet reprisar.

Jag skulle personligen inte döma en match i kvalserien om det inte fanns målkameror på plats. Allt för mycket står på spel för att enbart den mänskliga faktorn ska behöva avgöra om pucken är inne eller inte. Jag kräver helt enkelt målkameror i kvalserien.

En omdiskuterad bedömningsituation uppstod i fredagens toppmöte då Malmö Robin Nilsson-Alvarez tacklade Leksands Johan Hägglund medvetslös. Vilket har fått ishockeyförbundets tävlingschef Mikael Lundström att anmäla Malmöspelaren till disciplinnämnden. Min uppfattning är att tacklingen inte var oschysst, utan istället följden av olyckliga omständigheter. Nilsson-Alvarez hade båda skridskorna i isen och inte särskilt hög fart. Jag är bombsäker på att motivet inte var att tackla emot huvud, och glad över att det inte blev en svårare skada. Hägglunds hjärnskakning kommer dock säkert bidra till att Leksand kommer att agera på transfermarknaden. De behöver en center, och det skulle inte förvåna mig om det blir något spektakulärt.

Taget från Sundsvallhockey.se